

คำนำ

เอกสารแผ่นพับฉบับนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับ “skifteoppgjør”

(การจัดการแบ่งทรัพย์สินและเงินในกรณีที่มีการหย่า และ การรับมรดก) “skifte” ก็หมายถึง “การจัดแบ่ง” ในแผ่นพับนี้

เราจะคุยเกี่ยวกับกฎข้อกำหนดที่เกี่ยวกับการจัดแบ่งเงินและทรัพย์สินในกรณีที่มีการหย่าร้างหรือการรับมรดก

แผ่นพับฉบับนี้จัดทำขึ้นสำหรับ โครงการที่เราเรียกว่า “Jussambassadør-prosjektet”

(โครงการทูตทางกฎหมาย) โครงการทูตทางกฎหมายนี้

ได้จัดให้สตรีชาวไทยและชาวโปแลนด์ที่ได้รับการฝึกอบรมในหัวข้อที่เฉพาะเจาะจงนี้ได้นำความรู้ไปเผยแพร่ต่อไป แผ่นพับนี้ได้จัดทำขึ้นให้ทูตทางกฎหมายใช้ในการฝึกอบรม

ถึงแม้ท่านจะไม่เข้าร่วมในการฝึกอบรมนี้ ท่านก็สามารถอ่านและเข้าใจแผ่นพับฉบับนี้ได้เป็นอย่างดี

คณะผู้จัดทำได้พยายามที่จะจัดทำแผ่นพับให้อ่านเข้าใจง่ายที่สุด นั่นเป็นเหตุผลที่เราใช้ อาทิเช่น คำว่า "คุณ" ในหลายประโยค

ถึงแม้ว่าคณะผู้จัดทำทราบว่าท่านที่อ่านเอกสารฉบับนี้บางท่านยังไม่ได้มีประสบการณ์ในเรื่องการแบ่งทรัพย์สินกันก็ตาม

โครงการทูตทางกฎหมาย ได้รับเงินสนับสนุนจาก “Integrerings- og mangfoldsdirektoratet” (IMDi) ทางคณะผู้จัดทำขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งสำหรับเงินสนับสนุนทั้งในด้านการฝึกอบรม และการจัดทำแผ่นพับนี้

คณะผู้จัดทำขอขอบคุณทูตทางกฎหมายทุกท่าน

กลุ่มทูตทางกฎหมายนี้เป็นกลุ่มสตรีที่ได้รับการฝึกอบรมเพื่อนำความรู้ไปเผยแพร่แก่สตรีคนอื่นๆ

คณะผู้จัดทำทำงานในหน่วยงานชื่อ “JURK “ (การให้คำแนะนำทางกฎหมายสำหรับสตรี)

ได้เรียนรู้อย่างมากมาจากการทำงานร่วมกับกลุ่มทูตทางกฎหมายนี้

หากท่านมีคำถามหรือข้อสงสัยหลังจากที่ท่านได้อ่านแผ่นพับฉบับนี้ ท่านสามารถติดต่อ JURK

หรือดูว่าหน่วยงาน หรือ องค์กรที่คณะผู้จัดทำได้พิมพ์ไว้ในบทสุดท้ายนี้เป็นประโยชน์สำหรับท่าน

แผ่นพับฉบับนี้ได้จัดทำขึ้นเป็นภาษาออร์วีเจียน ภาษาโปแลนด์ และ ภาษาไทย

ขอแสดงความนับถือ

ธันนา รุณเมธสอลพี

ผู้ให้คำปรึกษาทางกฎหมายสำหรับสตรี และ หัวหน้าโครงการ สำหรับ โครงการทูตทางกฎหมาย

สารบัญ

บทนำ.....	4
การแบ่งทรัพย์สินและเงินทอง เมื่อมีการแยกทางกันหรือการหย่าร้าง.....	5
1.0 กฎหมายของประเทศใดบ้างที่เกี่ยวข้อง.....	5
1.1 คู่สมรสสามารถทำสัญญาในการจัดแบ่ง.....	5
1.2 คู่สมรสจะทำการจัดแบ่งเมื่อไร.....	6
1.3 คู่สมรสจะต้องจัดแบ่งอะไร.....	6
เงินและทรัพย์สินที่เป็นสินสมรส.....	6
1.4 “มูลค่า” ของสินสมรสที่กลับกับหนี้สินจะต้องแบ่งให้เท่ากัน.....	6
1.5 จะหักหนี้สินอย่างไร.....	8
คู่สมรสมีเพียงสินสมรส และไม่มีมูลค่าของทรัพย์สินอื่นที่ต้องแบ่งไม่เท่ากัน.....	8
คู่สมรสมีมูลค่าของทรัพย์สินสมบัติที่จะไม่แบ่งให้เท่ากันได้.....	9
หนี้ที่เป็นร่วมกัน.....	10
1.6 อะไรที่ได้รับการยกเว้นจากการจัดแบ่ง.....	10
มูลค่าของทรัพย์สินสมบัติที่ไม่ต้องแบ่งให้เท่ากันได้.....	10
มูลค่าทรัพย์สินอื่น ๆ ที่คู่สมรสไม่ต้องแบ่ง.....	13
สินส่วนตัว.....	13
เงินอุปการะคู่สมรส.....	14
1.7 การแบ่ง “ทรัพย์สิน”.....	14
ใครเป็นเจ้าของอะไรบ้าง.....	15
การเป็นเจ้าของแต่เพียงผู้เดียว และ เป็นเจ้าของร่วมกัน.....	15
กฎหมายพิเศษสำหรับที่อยู่อาศัยร่วมกันและเฟอร์นิเจอร์.....	16
1.8 การจัดแบ่งโดยตกลงกันเอง หรือ โดยการใช้ศาล.....	17
การแบ่งทรัพย์สิน และ เงินที่ได้รับจากการรับมรดก.....	19
2.0 เมื่อคู่สมรสคนใดคนหนึ่งเสียชีวิต.....	19
2.1 “Uskifte” (การไม่ทำการจัดแบ่งทรัพย์สินมรดกระหว่างทายาทตามกฎหมาย).....	19
ทรัพย์สินใดบ้างที่คู่สมรสยังไม่ต้องจัดแบ่ง.....	20
ทรัพย์สินใดบ้างที่คู่สมรสสามารถตัดสินใจได้ในกรณีที่ยังไม่ทำการแบ่งทรัพย์สินมรดก.....	20
บุตรที่เกิดจากคู่สมรสที่เสียชีวิตมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นจะต้องเห็นด้วยกับการที่คุณยังไม่ทำการจัดแบ่งมรดก.....	20
สิ่งที่คุณต้องรู้เกี่ยวกับการ ไม่จัดแบ่งทรัพย์สินมรดกเดิม.....	21
2.2 เราจะแบ่งทรัพย์สินมรดกระหว่างคู่สมรสและทายาทอย่างไร.....	23
ส่วนแบ่งของคู่สมรส.....	24
ส่วนแบ่งของบุตร.....	24

2.3 การแบ่ง “ทรัพย์สิน”	26
2.4 จัดการแบ่งกันเอง หรือใช้ศาล	26
คุณสามารถขอความช่วยเหลือได้จากที่ไหน	28

บทนำ

การสิ้นสุดของ ชีวิตคู่

เมื่อคนสองคนย้ายมาอยู่ด้วยกันหรือแต่งงานกันถือเป็นการเริ่มต้นชีวิตคู่ด้วยกัน การอยู่ร่วมกันนี้สามารถสิ้นสุดลงเมื่อคนสองคนแยกทางกันหรือตายจากกัน

“Å skifte” (การแบ่ง)

เมื่อชีวิตคู่สิ้นสุดลงก็มีหลายอย่างที่จะต้องจัดการ อาทิเช่น เราจะต้องทราบว่าใครจะได้อะไร ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องทรัพย์สิน หรือเงินจะต้องมีการแบ่งกัน การแบ่งนี้เรียกว่า “skifteoppgjør” (การจัดการแบ่งทรัพย์สิน) ต่อไปนี้ทางคณะผู้จัดทำจะใช้คำว่า “แบ่ง” และ “การแบ่ง” เมื่อเราพูดถึง “skifteoppgjør”

เมื่อคนเราอยู่ร่วมกันมานานเราก็มีหลายสิ่งหลายอย่างที่จะต้องแบ่งกัน การจัดการแบ่งทรัพย์สินนี้ในทางปฏิบัติแล้วอาจจะเป็นไปได้อย่างลำบาก ซึ่งความลำบากนี้อาจเป็นเพราะความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งกัน และมีความรู้สึกต่างๆเข้ามาเกี่ยวข้อง

ในแผนพับฉบับนี้ก่อนอื่นเราจะพูดถึงกฎข้อกำหนดต่างๆในการแบ่งทรัพย์สินและเงินทอง เมื่อมีการแยกทางกันหรือการหย่าร้าง หลังจากนั้นเราจะคุยกันถึงเรื่องการแบ่งมรดก

การแบ่งทรัพย์สินและเงินทอง เมื่อมีการแยกทางกันหรือการหย่าร้าง

1.0 กฎหมายของประเทศใดบ้างที่เกี่ยวข้อง

กฎที่เป็นหลักคือเงินและทรัพย์สินของกลุ่มสมรสจะถูกแบ่งออกตามกฎหมายของประเทศที่คู่สมรสอยู่ด้วยกันเป็นครั้งแรก
อย่างไรก็ตามคู่สมรสสามารถตกลงทำสัญญากันว่าคู่สมรสจะใช้กฎหมายของประเทศนอร์เวย์ก็ได้

1.1 คู่สมรสสามารถทำสัญญาในการจัดแบ่ง

"เสรีภาพในการทำสัญญา"

พื้นฐานในการจัดแบ่งนั้นคือการที่คู่สมรสมี "เสรีภาพในการทำสัญญา" ซึ่งหมายความว่าคู่สมรสสามารถกำหนดว่าทรัพย์สินและเงินทองจะมีการแบ่งอย่างไร ข้อตกลงนี้มีผลบังคับต่อคู่สมรสแม้ว่ากฎหมายที่ใช้ในการจัดแบ่งได้ระบุไว้ในกฎหมายของการแต่งงานระบุไว้ก็อย่างหนึ่งก็ตาม สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญที่ควรรู้

สัญญาที่มีผลบังคับใช้

สัญญาไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้มีผลบังคับใช้ แต่ JURK แนะนำให้มีการเขียนสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษร สัญญาที่มีการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรนั้นจะทำให้ทราบว่าท่านได้มีการทำข้อตกลงอะไรบ้าง นอกจากนี้ท่านสามารถอ้างอิงถึงข้อตกลงต่างๆที่ระบุไว้ในสัญญาในกรณีที่มีข้อขัดแย้งเกิดขึ้น

กฎหมายกล่าวไว้ว่าอย่างไร

ในกรณีที่คู่สมรสไม่สามารถตกลงกันได้ว่าจะแบ่งเงินทอง และ ทรัพย์สินอย่างไร คู่สมรสจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายของการแต่งงาน ซึ่งเรานำกฎหมายเหล่านี้มากล่าวถึงเป็นข้อๆดังต่อไปนี้

1.2 คู่สมรสจะทำการจัดแบ่งเมื่อไร

ใบคำร้องขอแยกทางกันและการหย่า

โดยปกติแล้ว เมื่อคู่สมรสมีความประสงค์ที่จะเลิกชีวิตคู่

คู่สมรสจะต้องยื่นคำร้องขอแยกทางกัน และหย่าไปยัง “fylkesmannen” (สำนักงานเขต)

คู่สมรสคนใดคนหนึ่งสามารถเรียกร้องให้มีการจัดแบ่งได้เมื่อทางสำนักงานเขตได้อนุมัติคำร้องแล้ว

ซึ่งก็หมายความว่าคู่สมรสได้รับจดหมายจากสำนักงานเขตว่าคู่สมรสได้แยกทางกันหรือหย่าเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

1.3 คู่สมรสจะต้องจัดแบ่งอะไร

“ช่วงเวลาใดที่ต้องทำการจัดแบ่ง”

เงินและทรัพย์สินที่คู่สมรสเป็นเจ้าของ ณ. วันที่คู่สมรสได้ยื่นคำร้องขอแยกทางกัน และขอหย่าไปยังสำนักงานเขต

ในกรณีที่คู่สมรสได้ย้ายออกจากกันก่อนที่จะยื่นคำร้องขอแยกทางกันไปยังสำนักงานเขต เงินและทรัพย์สินที่มี ณ. ช่วงเวลานั้นจะต้องถูกแบ่ง

เงินและทรัพย์สินที่เป็นสินสมรส

“สินสมรส” และ “สินส่วนบุคคล” เป็นคำที่ใช้ในการกล่าวว่าสิ่งใดที่จะต้องถูกแบ่ง สิ่งที่จะต้องถูกแบ่ง คือทรัพย์สินและเงินที่เป็น “สินสมรส”

ในกรณีที่คู่สมรสไม่ได้ทำสัญญาไว้ถือว่าสิ่งของเหล่านี้เป็น “สินสมรส”

ท่านสามารถอ่านเกี่ยวกับ “สินส่วนบุคคล” ในหน้าที่ 13

1.4 “มูลค่า” ของสินสมรสหักลบกับหนี้สินจะต้องแบ่งให้เท่ากัน

กฎของมูลค่าของ

กฎข้อบังคับในการแบ่งเรียกว่า “กฎของมูลค่าทรัพย์สินและเงิน”

ทรัพย์สิน และเงิน เราอาจจะกล่าวได้ว่ากฎข้อบังคับนี้ได้กำหนดไว้ว่า คู่สมรสแต่ละคนจะได้รับ “เงิน” คนละเท่าไรจากการแบ่ง ไม่ใช่ใครจะได้สิ่งของอะไร ต่อไปนี้เราจะกล่าวเฉพาะถึง “เงิน” หรือ “มูลค่าของทรัพย์สิน” ท่านสามารถอ่านรายละเอียดในข้อ 1.7 ในเรื่องวิธีการในการแบ่ง “ทรัพย์สิน”

กฎที่สำคัญ กฎที่สำคัญในกฎหมายของการแต่งงานคือ มูลค่าของสินสมรสที่คู่สมรสเป็นเจ้าของจะต้องแบ่งให้เท่ากันหลังจากที่มีการหักหนี้ (เงินที่กู้ยืม) เราอาจจะกล่าวได้ว่า “มูลค่าสุทธิ” ของสินสมรสที่คู่สมรสมีอยู่จะต้องนำมาแบ่งให้เท่ากัน

เมื่อเราจะทำการแบ่งมูลค่าของทรัพย์สินสมบัติ เราจะต้องคำนวณหามูลค่าทรัพย์สินสมบัติของคู่สมรสแต่ละคน โดยการรวมมูลค่าของทรัพย์สินสมบัติของภรรยาที่เป็นสินสมรสทั้งหมด และหักหนี้ของภรรยา

เราก็สามารถทราบได้ว่ามูลค่าของทรัพย์สินสมบัติในส่วนของภรรยาที่จะต้องแบ่งกับสามี ทำไร

ในส่วนของสามีเราก็จะคำนวณหามูลค่าทรัพย์สินสมบัติของสามีแบบเดียวกันกับที่เราคำนวณหามูลค่าทรัพย์สินของภรรยา ภรรยาจะต้องแบ่ง 50% ให้กับสามี และสามีจะต้องแบ่ง 50% ให้กับภรรยา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง	ภรรยา	สามี
มูลค่าสินสมรส	500 000	300 000
หนี้	-100 000	0
ส่วนที่จะต้องแบ่ง	400 000/2 =200 000	300 000/2 =150 000

ภรรยาจะได้รับ 50% ในส่วนของสามี ในที่นี้คือ 150 000 และสามีจะได้รับ 50% ในส่วนของภรรยา ในที่นี้คือ 200 000 ดังนั้นสามีและภรรยาจะได้รับส่วนแบ่งที่เท่ากันคือ 350 000

1.5 จะหักหนี้สินอย่างไร

กฎข้อบังคับต่างๆเกี่ยวกับการหักหนี้สินนั้นเป็นเรื่องที่ยาก
ทางที่ดีคุณควรที่จะติดต่อ JURK หรือติดต่อหน่วยงานทางกฎหมายอื่น ๆ
ในกรณีที่คุณสงสัยเกี่ยวกับกฎระเบียบในเรื่องของการหักหนี้
เนื่องจากว่าไม่ใช่หนี้ทุกอย่างที่สามารถนำมาหักออกจากสินสมรส
การที่หนี้จะนำมาหักอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับว่าคุณสมรสมีมูลค่าทรัพย์สินที่ไม่ต้องนำมาแบ่ง
เท่าไร รวมทั้งหนี้ที่มีนั้นเอามาใช้ทำอะไร

คู่สมรสมีเพียงสินสมรส

และไม่มีมูลค่าของทรัพย์สินอื่นที่จะต้องแบ่งไม่เท่ากัน

ในกรณีที่คู่สมรสมีมูลค่าของทรัพย์สินที่จะต้องแบ่งให้เท่ากัน ก็จะเป็นเรื่องง่าย
เราจะทำการแบ่งโดย คู่สมรสแต่ละคนสามารถหักหนี้ทั้งหมดในส่วนของตน (อ่านข้อ
1.4) ถ้าเป็นในกรณีที่คู่สมรสคนใดคนหนึ่งมีหนี้มากกว่ามูลค่าทรัพย์สิน
คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งจะไม่ต้องชำระหนี้ในส่วนนี้โดยใช้มูลค่าของทรัพย์สินของตน

ตัวอย่าง

มารีญา และ โยฮันเนสจะหย่ากัน มารีญา มีทรัพย์สินสมบัติทั้งสิ้น ในราคา 500 000
และมีหนี้ 100 000 โยฮันเนสมีทรัพย์สินสมบัติทั้งสิ้น ในราคา 500 000 และมีหนี้ 600 000
มารีญามีมูลค่าของทรัพย์สินสมบัติทั้งสิ้น 400 000 ($500\ 000 - 100\ 000 = 400\ 000$)
ที่จะต้องแบ่งให้เท่ากัน ในขณะที่โยฮันเนส
ไม่มีมูลค่าของทรัพย์สินสมบัติที่สามารถนำมาแบ่งได้ ($500\ 000 - 600\ 000 = -100\ 000$)
โยฮันเนสมีหนี้ทั้งสิ้น 100 000 หลังจากที่หักลบหนี้ออกจาก มูลค่าทรัพย์สินสมบัติของเขา
โยฮันเนสได้รับ 200 000 จากมูลค่าทรัพย์สินทั้งสิ้นของมารีญา
แต่มารีญาไม่ต้องชำระหนี้ที่เกินมาในส่วนของโยฮันเนส

คู่สมรสมีมูลค่าของทรัพย์สินสมบัติที่จะไม่แบ่งให้เท่ากันได้

ในกรณีที่คู่สมรสมีมูลค่าของทรัพย์สินสมบัติที่จะไม่นำมาแบ่ง (อ่านข้อ 1.6) เราต้องดูว่าหนี้สินเหล่านี้นำมาใช้ทำอะไร และหนี้สินเหล่านี้เป็นหนี้ที่เกี่ยวข้องกับมูลค่าที่จะต้องนำมาแบ่งกันหรือไม่

ตัวอย่างที่ 1

หนี้ที่นำมาใช้ซื้อหรือใช้ในการปรับปรุงสิ่งต่างๆจะต้องนำมาแบ่ง

ในกรณีที่หนี้สินนั้นเกี่ยวข้องกับมูลค่าของสินสมรส เราสามารถนำหนี้เหล่านี้มาหักออกจากมูลค่าของสินสมรส ซึ่งถือว่าเป็นทรัพย์สินที่เป็นเจ้าของด้วยกัน

ตัวอย่างที่ 2

สำหรับหนี้ที่นำมาใช้ในการซื้อหรือปรับปรุงสิ่งต่างๆที่จะไม่นำมาแบ่ง

ในกรณีที่หนี้สินนั้นเกี่ยวข้องกับมูลค่าของทรัพย์สินสมบัติที่จะไม่นำมาแบ่งนั้น หนี้เหล่านี้จะไม่สามารถนำมาหักออกจากมูลค่าของสินสมรส ในกรณีที่หนี้เหล่านี้มีมากกว่ามูลค่าของทรัพย์สินสมบัติที่จะไม่นำมาแบ่ง จำนวนหนี้ที่เหลือสามารถนำมาหักออกจากมูลค่าของทรัพย์สินสมบัติที่จะนำมาแบ่งกัน

«หนี้สินอื่น»

สำหรับหนี้อื่นๆ (เงินกู้เพื่อการศึกษา เงินกู้ส่วนบุคคล เป็นต้น) จะต้องทำ "การหักตามสัดส่วน" กฎนี้อาจจะเป็นการยากแก่การเข้าใจ ดังนั้นท่านสามารถดูจากตัวอย่างในการคำนวณต่อไปนี้

ตัวอย่าง

มารีญา และ โยฮันเนสจะหย่ากัน โยฮันเนสมีเงินกู้เพื่อการศึกษาเป็นจำนวน 100 000 นอกจากนี้เขายังมีบ้านตากอากาศซึ่งเขาเป็นเจ้าของซึ่งมีมูลค่าเป็นจำนวน 400 000 และมีบ้านที่เป็นเจ้าของร่วมกันซึ่งมีมูลค่า 800 000

การคำนวณ

$$100\ 000 \quad 800\ 000 \text{ (บ้านที่เป็นเจ้าของร่วมกัน)} \quad = 66\ 000$$

(เงินกู้เพื่อการศึกษา) x (800 000+400 000) สามารถหักจากมูลค่าทรัพย์สินสมบัติที่จะต้องแบ่งเท่ากัน

โยฮันเนสสามารถหัก 66 000 จาก 800 000 จากมูลค่าบ้านที่จะต้องแบ่งเท่าๆกัน

หนี้ที่เป็นร่วมกัน

คู่สมรสสามารถกู้เงินร่วมกัน อาทิเช่น กู้เพื่อนำเงินมาซื้อบ้าน
แม้ว่าคู่สมรสเป็นผู้รับผิดชอบในเงินก้อนที่กู้ยืมกับธนาคาร
คู่สมรสสามารถทำการตกลงเป็นอย่างอื่นระหว่างคู่สมรสด้วยกันได้

ตัวอย่าง

มารีญา และ โยฮันเนสได้กู้เงินด้วยกันเป็นจำนวน 500 000 เพื่อนำมาซื้อบ้าน
ธนาคารสามารถเรียกเรื่องเงิน จำนวน 500 000 จากทั้งมารีญา และ โยฮันเนส
ถึงแม้ว่ามารีญา และ โยฮันเนสได้ตกลงกันว่า มารีญาจะรับผิดชอบในการชำระเงินเพียง
200 000 และโยฮันเนสจะรับผิดชอบในการชำระ 300 000 ก็ตาม

สัญญาหนี้เป็นการตกลงระหว่างมารีญา และ โยฮันเนส
ซึ่งตกลงกันว่าแต่ละคนจะชำระหนี้เท่าไรเมื่อพวกเขาจะต้องแบ่งกัน

1.6 อะไรที่ได้รับการยกเว้นจากการจัดแบ่ง

ข้อยกเว้นจากกฎ ลักษณะการแบ่งที่ ทำเทียมกัน

ถึงแม้ว่าคู่สมรสไม่ได้ทำสัญญาเกี่ยวกับ “สินส่วนบุคคล”
เงินบางส่วนสามารถแยกออกจากการแบ่งได้
เนื่องจากในบางกรณีก็อาจจะไม่เป็นธรรมที่จะทำการจัดแบ่งทุกอย่างให้เท่าเทียมกัน

มูลค่าของทรัพย์สินสมบัติที่ไม่ต้องแบ่งให้เท่ากันได้

คู่สมรสไม่จำเป็นที่จะต้องแบ่งมูลค่าของทรัพย์สินสมบัติที่พวกเขามีมาก่อน 1)
ก่อนการสมรส หรือ ที่ได้มาภายหลัง 2) การได้รับมรดกหรือได้มา 3)
ของขวัญที่ผู้อื่นให้มาโดยเสน่หา สิ่งเหล่านี้เรียกว่า “การจัดแบ่งที่ไม่เท่ากัน”
สิ่งที่สามารถเรียกเรื่องให้มีการจัดแบ่งแบบไม่เท่ากันนี้คือ มูลค่าสุทธิ นั่นหมายถึง
หนี้ได้ถูกหักออกไปแล้ว เราจะใช้แค่

มูลค่าสุทธิของทรัพย์สินสมบัติในการจัดแบ่งแบบไม่เท่ากันนี้
ดังนั้นไม่แน่ว่าคุณจะสามารถรักษาทรัพย์สินนั้นได้

ในกรณีที่ภรรยามีความประสงค์ที่จะทำการจัดแบบไม่เท่ากันในมูลค่าของทรัพย์สินสมบัติ
ที่ตนมีก่อนสมรสกับสามีให้เท่ากัน

ภรรยาจะต้องหักหนี้ทั้งหมดที่ตนมีมาก่อนการสมรส

หากหนี้สินเหล่านั้นมีมูลค่ามากกว่ามูลค่าของทรัพย์สินสมบัติ

ดังนั้นจึงไม่มีการแบ่งมูลค่าของทรัพย์สินแบบไม่เท่ากันนี้

ตัวอย่างที่ 1

ไมย์ และ อาลี ได้สมรสกัน ไมย์ได้ซื้อบ้านก่อนที่พวกเขาจะทำการสมรสกัน

เมื่อพวกเขาสมรสกันแล้ว บ้านมีมูลค่า 1 000 000 ไมย์มีเงินกู้เพื่อการศึกษา เป็นจำนวน

400 000 และเงินกู้เพื่ออยู่อาศัย เป็นจำนวน 400 000 ไมย์มีหนี้ทั้งสิ้น 800 000

ซึ่งเธอจะต้องนำมาหักออกเพื่อใช้ในการคำนวณหาจำนวนที่เธอจะใช้ในการจัดแบ่งแบบ

ไม่เท่ากันนี้ วิธีคำนวณ $1\,000\,000 - 800\,000 = 200\,000$

ไมย์สามารถใช้การแบ่งที่ไม่เท่ากันนี้ เป็นจำนวน 200 000

ซึ่งถือเป็นมูลค่าที่เธอนำเข้ามาในระหว่างการสมรส

ตัวอย่างที่ 2

เมื่อไมย์ และ อาลี สมรสกัน บ้านมีมูลค่า 1 000 000 และ ไมย์มีหนี้ เป็นจำนวน

1 000 000 วิธีคำนวณ $1\,000\,000 - 1\,000\,000 = 0$

ดังนั้นไมย์จึงไม่สามารถนำมูลค่าทรัพย์สินนี้มาใช้ในการแบ่งที่ไม่เท่ากันนี้

ในกรณีที่คู่สมรสคนใดคนหนึ่งได้รับมรดก

หรือของขวัญที่ได้โดยเสนหาในระหว่างการสมรส

บุคคลนั้นสามารถที่ใช้การจัดแบ่งแบบไม่เท่ากันนี้ในมูลค่าของทรัพย์สินเหล่านั้นได้

ดังนั้นหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับมรดกหรือของขวัญจะต้องนำมาหักจากมูลค่าทรัพย์สินสมบัติ

เหล่านั้น

ตัวอย่าง

ในระหว่างช่วงเวลาที่ไม่ย์ และ อาลีสมรสกัน ไมย์ได้รับบ้านตากอากาศเป็นมรดก

บ้านตากอากาศหลังนี้มีมูลค่า 1 000 000 ไมย์มีเงินกู้เพื่อการศึกษาเป็นจำนวน 400 000

และเงินกู้ที่เกี่ยวข้องกับบ้านเป็นจำนวน 400 000

แต่เธอไม่มีหนี้ที่เกี่ยวข้องกับบ้านตากอากาศหลังนี้

ไมย์สามารถใช้การแบ่งที่ไม่เท่ากันนี้กับมูลค่าของบ้านตากอากาศเป็นจำนวน

1 000 000

มูลค่าที่เพิ่มขึ้น

มูลค่าของทรัพย์สินที่จะต้องนำมาแบ่งแบบไม่เท่ากันนี้ สามารถเพิ่มมูลค่าได้เนื่องจากความผันผวนของตลาด

ในกรณีที่ทรัพย์สินส่วนที่จะต้องนำมาแบ่งแบบไม่เท่ากันนี้มีราคาเพิ่มขึ้น

มูลค่าที่เพิ่มมานี้ถือเป็นส่วนที่ต้องนำมาแบ่งแบบไม่เท่ากัน

(มูลค่าที่เพิ่มขึ้นมาในส่วนของทรัพย์สินที่ต้องแบ่งแบบไม่เท่ากันนี้

สามารถนำมาแบ่งแบบไม่เท่ากันได้)

ตัวอย่าง

เมื่อตอนที่ไมย์ และ อาลีสมรสกันนั้น บ้านของไมย์มีราคา 1 000 000 ไมย์มีหนี้ทั้งสิ้น 800 000 มูลค่าที่ไมย์สามารถนำมาแบ่งแบบไม่เท่ากันนี้ คือ 200 000 จำนวน 200 000 ก็เท่ากับ 20% ของมูลค่าบ้าน หลายปีต่อมาไมย์ และ อาลีได้แยกทางกัน

เมื่อพวกเขาจะทำการแบ่งทรัพย์สิน (อ่านข้อ 1.3 ช่วงเวลาใดที่ต้องทำการจัดแบ่ง)

บ้านของ ไมย์มีราคา 2 000 000 ดังนั้น ไมย์สามารถจัดการแบ่งแบบไม่เท่ากันนี้ได้ 20% ของ 2 000 000 ซึ่งเป็นจำนวน 400 000

มูลค่าเพิ่มจะต้องถูกแบ่งในอัตราส่วนเดียวกันกับการจัดแบ่งที่ไม่เท่ากัน (ในกรณีนี้ 20/80 กล่าวคือไมย์สามารถจัดแบ่งแบบไม่เท่ากัน 20% ของมูลค่าที่เพิ่มขึ้น)

ในกรณีที่บ้านของไมย์มีมูลค่าลดลง

เราจะใช้มูลค่าของบ้านเมื่อคู่สมรสจะทำการแบ่งแบบไม่เท่ากันนี้

คุณต้องเรียกร้องให้มีการแบ่งที่ไม่เท่ากัน

ถ้าคู่สมรสคนใดคนหนึ่งต้องการจัดแบ่งมูลค่าของทรัพย์สินสมบัติแบบไม่เท่ากันนี้ บุคคลคนนั้นจะต้องแจ้งให้ทราบ

และจะต้องมีหลักฐานแสดงให้เห็นว่ามูลค่าเหล่านั้นมาจากมรดก หรือของขวัญที่ได้โดยเสน่หา หรือ ได้มาก่อนสมรส

ข้อมูลเหล่านี้อาจรวมถึงข้อมูลที่คุณให้กับเจ้าหน้าที่ภาษี (เอกสารที่คำนวณภาษี)

มูลค่าของทรัพย์สินที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องที่จะแบ่งแบบไม่เท่ากันนี้

ต้องไม่นำมาใช้จนหมด ซึ่งจะทำให้ยากลำบากในการที่จะนำมาแสดงเป็นหลักฐาน กฎหมายได้กำหนดข้อกำหนดที่เข้มงวดเพื่อให้มีการแสดงหลักฐาน

เมื่อการแบ่งแบบไม่เท่ากันนี้ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรม

ในบางครั้งคู่สมรสคนใดคนหนึ่งมีทรัพย์สินสมบัติที่มีมูลค่าสูงที่สามารถนำมาจัดแบ่งแบบไม่เท่ากันนี้ได้ ซึ่งทำให้อีกฝ่ายหนึ่งได้มีส่วนที่เหลืออยู่น้อยมาก

ซึ่งเป็นการสร้างความไม่เป็นธรรม

ม มีกฎหมายอยู่หนึ่งข้อที่ได้กล่าวว่าคู่สมรสฝ่ายนั้นไม่สามารถทำการแบ่งแบบไม่เท่ากันนี้ได้ ในกรณีที่มีการแบ่งนี้ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้น
ทั้งนี้จะต้องได้รับการพิจารณาในแต่ละกรณีไป

มูลค่าทรัพย์สินอื่น ๆ ที่คู่สมรสไม่ต้องแบ่ง

สิ่งของส่วนบุคคล สิ่งของส่วนบุคคลไม่จำเป็นที่จะต้องแบ่ง ตัวอย่างของสิ่งของส่วนบุคคล อาทิ เสื้อผ้า เครื่องประดับ และ รูปถ่ายของครอบครัว จากครอบครัวของท่าน
ในกรณีที่เกี่ยวข้องทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมเกิดขึ้น
อาจจะเป็นไปได้ว่าคุณจำเป็นต้องแบ่งในส่วนนี้ อาทิ สิ่งของที่มีมูลค่าสูงมาก

สิ่งของของบุตร สิ่งของของบุตรจะไม่มีแบ่ง
ในกรณีที่เด็กจะอยู่ที่บ้านของผู้ปกครองคนใดคนหนึ่งอย่างถาวร
ผู้ปกครองคนนั้นสามารถเรียกร้องให้เป็นผู้เก็บรักษาของของบุตรได้

สินส่วนตัว

สินส่วนตัว = สินส่วนตัว หมายถึง มูลค่าของทรัพย์สินที่เป็นของคู่สมรสคนใดคนหนึ่ง ทรัพย์สิน
ทรัพย์สิน และ และ เงินทองซึ่งเป็นสินส่วนตัวจะไม่จัดแบ่งเมื่อมีการหย่า
เงินที่จะไม่มีการแบ่ง

คู่สมรสต้องทำสัญญาว่าทั้งสองฝ่ายมีความประสงค์ที่จะจดทะเบียนเป็น “สินส่วนตัว”
คู่สมรสอาจทำสัญญาอย่างสมบูรณ์หรือเพียงบางส่วนของทรัพย์สินเป็นสินส่วนตัวได้
เพียงบางส่วนของทรัพย์สินส่วนตัว หมายความว่า ทรัพย์สินบางอย่างเป็นสินส่วนตัว
และบางอย่างเป็นสินสมรส ทรัพย์สินที่เป็นสินส่วนตัวจะไม่มีการแบ่ง
แต่ส่วนที่เหลือจะถูกแบ่ง ในกรณีที่คู่สมรสทำสัญญาอย่างสมบูรณ์ว่าเป็นสินส่วนตัว
จะไม่มีการแบ่งใดๆทั้งสิ้น

“ektepakt” ที่กล่าวข้างต้นนี้จะต้องมีการทำสัญญาใน “ektepakt” สัญญานี้จัดเป็นสัญญาที่พิเศษ
ตรงที่สัญญานี้จะต้องเป็นการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร และมีพยาน 2 คน
(สัญญาระหว่างคู่สมรสเกี่ยวกับการจัดแบ่ง
อยู่ในขณะที่คู่สมรสลงลายมือชื่อ ในกรณีที่คู่สมรสจัดทำสัญญานี้
คู่สมรสจะต้องดูว่าเขียนอะไรลงในสัญญาเพื่อจะได้รู้ว่าทรัพย์สินใดจะต้องถูกจัดแบ่ง

งทรัพย์สมบัติ)

มรดก หรือ
ของขวัญที่ได้โดยเส
นาถือเป็นสินส่วนตัว
ว

คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้รับของขวัญ หรือ มรดก
ซึ่งบุคคลอื่นได้ตัดสินใจยกให้เป็นสินส่วนตัวของคู่สมรสคนนั้น

เงินอุปการะคู่สมรส

ในบางครั้งคู่สมรสฝ่ายหนึ่งสามารถเรียกร้องเงินอุปการะจากอีกฝ่ายหนึ่ง
การเรียกร้องนี้ เรียกว่า เงินอุปการะคู่สมรส
ในกรณีที่คู่สมรสคนใดคนหนึ่งต้องอยู่บ้านเพื่อเลี้ยงดูบุตร และ ไม่ได้ทำงาน และ
ไม่มีเงินรายได้เป็นของตนเอง อาจจะเป็นไปได้ว่าเธอสามารถรับเงินอุปการะนี้

โดยปกติแล้วเราสามารถรับเงินอุปการะนี้เป็นระยะเวลาสูงสุด 3 ปี ในบางกรณี
ระยะเวลาอาจจะนานกว่านี้ได้

คู่สมรสสามารถทำ
สัญญา

คู่สมรสสามารถทำสัญญาเองว่าอีกฝ่ายหนึ่งจะได้รับเงินอุปการะนี้
ในกรณีที่ไม่สามารถตกลงกันได้ ก็อาจจะต้องใช้ศาล หรือ NAV เป็นผู้ตัดสิน

มันไม่เป็นเรื่องง่ายที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะได้รับเงินอุปการะนี้

1.7 การแบ่ง “ทรัพย์สิน”

ใครจะได้สิ่งของชี
นไหน

ก่อนหน้านั้นเราได้พูดถึงการแบ่งทรัพย์สิน “มูลค่า” ในที่นี้เราจะพูดถึงการแบ่ง
“ทรัพย์สิน” เราจะพูดถึงว่าใครจะได้อะไร

สิ่งที่สำคัญคือเราจะต้องแยกแยะระหว่างกฎของการแบ่งทางด้านมูลค่า
และกฎของการแบ่งในทรัพย์สิน ถึงแม้ว่าภรรยาได้รับทรัพย์สิน
นั้นไม่ได้หมายความว่าภรรยาได้รับสิ่งที่มีมูลค่ามากกว่าสามี

สามีจะได้รับจำนวนเงินซึ่งกฎของการแบ่งทางด้านมูลค่าได้กำหนดว่าเขาจะได้เท่าไร

ตัวอย่าง

ลาร์ส และ คารีจะหย่ากัน พวกเขามีบ้านหนึ่งหลัง และ รถยนต์หนึ่งคัน

ซึ่งจะต้องจัดการแบ่ง (ซึ่งถือเป็นสินสมรส) บ้านมีราคา 1 500 000 และ รถยนต์มีราคา 500 000 ลาร์ส และ คารีได้ตัดสินใจว่า คารีจะได้รับบ้าน และ ลาร์ส จะได้รับรถยนต์ คารีจะต้องจ่ายเงินให้ลาร์ส เป็นจำนวน 500 000 เพื่อว่าทั้งคู่จะได้รับส่วนแบ่งเท่าเทียมกัน ดังนั้น คารี และ ลาร์ส จะได้รับเงิน 1 000 000 เท่ากัน

คู่สมรสสามารถตกลงกันว่าใครจะได้ทรัพย์สินอะไร แต่อาจจะไม่ถนัดนัก เพราะเกิดการทะเลาะกันขึ้น ในกรณี que คู่สมรสไม่สามารถตกลงกัน คู่สมรสจะต้องปฏิบัติตามกฎข้อบังคับทางกฎหมาย

ใครเป็นเจ้าของอะไรบ้าง

การที่เราจะทราบว่าใครจะได้ทรัพย์สินใดนั้น เราจะต้องทราบว่าใครเป็นเจ้าของทรัพย์สินใด ในบางครั้งอาจจะไม่เป็นเรื่องง่ายที่จะทราบว่าใครเป็นเจ้าของทรัพย์สินใดเมื่อเวลาที่คู่สมรส สมรสกัน

การสมรสกันนั้นไม่ได้บ่งบอกว่าใครเป็นเจ้าของทรัพย์สินใด เมื่อเราซื้อของมาด้วยเงินของตนเอง เราก็เป็นเจ้าของสิ่งนั้น เมื่อเราซื้อของมาร่วมกัน เราก็เป็นเจ้าของร่วมกัน เราสามารถทำสัญญากันว่าเราเป็นเจ้าของร่วมกัน ในกรณีที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ซื้อ

การเป็นเจ้าของแต่เพียงผู้เดียว และ เป็นเจ้าของร่วมกัน

**คุณเก็บรักษาของข
องคุณ**

กฎหลักคือ ภรรยา และสามีสามารถเก็บรักษาทรัพย์สินของตน ตัวอย่างเช่น ภรรยา เป็นเจ้าของทรัพย์สินหนึ่ง 100% ทรัพย์สินนั้นถือว่าภรรยา “เป็นเจ้าของแต่เพียงผู้เดียว” และเธอสามารถเก็บรักษาทรัพย์สินนั้นได้

สิ่งของที่คู่สมรสเป็

ในกรณีที่เป็นการเป็นเจ้าของร่วมกันในทรัพย์สิน ก็หมายความว่า

นเจ้าของร่วมกัน

สามีและภรรยาเป็นเจ้าของร่วมกันในทรัพย์สินนั้น
เราก็จะต้องคิดว่าสัดส่วนของการเป็นเจ้าของในสิ่งนั้นมากแค่ไหน
สามีหรือภรรยาสามารถเป็นเจ้าของในทรัพย์สินนั้น ถ้าหากว่า
คนใดคนหนึ่งเป็นเจ้าของมากกว่า 75% ของทรัพย์สินนั้น
ถ้าคู่สมรสเป็นเจ้าของในทรัพย์สินนั้น 50/50
คู่สมรสไม่สามารถเรียกร้องการเป็นเจ้าของในทรัพย์สินนั้นได้
หากคู่สมรสตกลงกันไม่ได้ว่าใครจะได้ทรัพย์สินใด
ทรัพย์สินชิ้นนั้นจะต้องถูกนำไปขาย และ เงินที่ได้จากการขายนั้นจะต้องนำมาแบ่งกัน

มีกฎหมายอยู่หนึ่งข้อที่กล่าวว่าถ้าผลของการจัดแบ่งนี้ไม่เป็นธรรม
ศาลสามารถตัดสินให้เป็นอย่างอื่นได้

กฎหมายพิเศษสำหรับที่อยู่อาศัยร่วมกันและเฟอร์นิเจอร์

สิทธิในการโอนกรรมสิทธิ์สำหรับที่อยู่อาศัยร่วมกัน

กฎหมายพิเศษสำหรับที่อยู่อาศัย (บ้าน)ซึ่งคู่สมรสพักอาศัยอยู่ร่วมกัน
ถึงแม้ว่าสามีเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยนั้นก็ตาม
ภรรยาสามารถเรียกร้องให้มีการโอนกรรมสิทธิ์เป็นของตนได้ในกรณีที่มีเหตุผลพิเศษที่เพียงพอ ในกรณีนี้ภรรยาจะต้องชำระค่าที่อยู่อาศัยนี้ให้สามี

โดยปกติศาลจะพิจารณาว่าคู่สมรสฝ่ายหนึ่งมีเหตุผลพิเศษ
ถ้าภรรยาสามารถพิสูจน์ได้ว่าเธอมีความต้องการมากสำหรับที่อยู่อาศัยนี้มากกว่า
(จำเป็นต้องใช้ที่อยู่อาศัยนี้มากกว่า) อีกฝ่ายหนึ่ง
ในกรณีที่คู่สมรสมีเด็กที่จะต้องพักอาศัยอยู่กับเธออย่างถาวรก็หมายถึงว่าเธอมีความจำเป็นมากกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง

ภรรยาไม่มีสิทธิในการเรียกร้องการ โอนกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในกรณีที่สามีได้รับที่พักอาศัยที่เป็นทรัพย์สินมรดก หรือ ได้รับเป็นของขวัญจากครอบครัวของตน
ข้อนี้เป็นข้อสำคัญที่ควรทราบ

สิทธิในการใช้ที่อยู่อาศัยร่วมกัน

ถึงแม้ว่าคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งไม่สามารถเรียกร้องในการ โอนกรรมสิทธิ์ที่พักอาศัยนี้ก็ตาม เธอสามารถเรียกร้องการใช้ที่อยู่อาศัยนี้ได้ ถึงแม้ว่าที่อยู่อาศัยนี้จะมาจากทรัพย์สินมรดกหรือ อีกฝ่ายหนึ่งได้เป็นของขวัญ

เมื่อมีการพิจารณาแล้วว่าคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งจะได้รับสิทธิในการใช้ที่พักอาศัยนี้หรือไม่ เราจะพิจารณาจากความต้องการของเด็ก และ คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง

สิทธินี้ไม่ใช่สิทธิที่จะใช้ที่อยู่อาศัยตลอดไป

โดยปกติแล้วคู่สมรสบุคคลนั้นสามารถใช้ที่พักอาศัยนี้ได้จนกระทั่งบุตรย้ายออกจากที่พักอาศัยนั้น

ค่าเช่าสำหรับการใช้ที่อยู่อาศัย

สามี/ภรรยาที่เป็นเจ้าของที่พักอาศัยนั้นสามารถเรียกค่าเช่าจากอีกฝ่ายหนึ่งที่ใช้ที่พักอาศัยของตน ถ้าคู่สมรสทั้งสองคนเป็นเจ้าของที่พักอาศัยนั้นร่วมกัน

สามี/ภรรยาที่ย้ายออกจากที่พักอาศัยนั้นสามารถเรียกค่าเช่าจากสามี/ภรรยาที่อาศัยอยู่ได้ แต่คู่สมรสต้องแบ่งค่าใช้จ่ายประจำ อาทิ

ค่าใช้จ่ายที่ทางเทศบาลจัดเก็บ และ ภาษีที่ดิน

สามี/ภรรยาที่ใช้ที่พักอาศัยนี้จะต้องชำระค่าไฟฟ้า อินเทอร์เน็ต โทรทัศน์

1.8 การจัดแบ่งโดยตกลงกันเอง หรือ โดยการใช้ศาล

การตกลงกันเอง

โดยส่วนใหญ่แล้วเมื่อคู่สมรสแยกทางกันมักจะเลือกการทำสัญญาโดยการตกลงกันเอง การตกลงกันเองนั้นหมายถึงการที่คู่สมรสจัดการแบ่งด้วยตนเอง

คู่สมรสสามารถเลือกว่าพวกเขาจะทำตามกฎหมายในเรื่องการแบ่งหรือไม่ หรือ

คู่สมรสเลือกที่จะทำสัญญาว่า ทรัพย์สิน และ

เงินทองเหล่านั้นจะต้องจัดแบ่งในรูปแบบอื่น

อย่างที่ได้อธิบายมาแล้วข้างต้นในข้อ 1.1

คู่สมรสสามารถทำข้อตกลงอื่นนอกเหนือจากข้อตกลงที่เขียนในกฎหมาย

เราจำเป็นต้องทราบดีว่าข้อตกลงดังกล่าวมีผลผูกมัดแม้ว่าสัญญาที่ได้ตกลงกันเองนั้น

จะ แข็งแกร่งกว่าข้อกำหนดที่เขียนในกฎหมาย JURK ได้กล่าวไว้เสมอว่า

คุณไม่จำเป็นต้องลงลายมือชื่อในสัญญาที่คุณไม่เห็นด้วย หรือ ไม่เข้าใจ

คู่สมรสไม่จำเป็นต้องใช้ทนายความเพื่อดำเนินการแบ่งส่วนบุคคล

แต่โดยส่วนใหญ่แล้วเรามักจะใช้ทนายความในการดำเนินเรื่องนี้ คุณสามารถติดต่อ JURK

ได้ในกรณีที่ คุณจะหย่า และต้องการความช่วยเหลือในเรื่องการแบ่งทรัพย์สิน และ

เงินทอง

การจัดแบ่งโดยการ ใช้ศาล

การใช้ศาลเข้ามาช่วยในเรื่องการจัดแบ่งทรัพย์สิน และ เงินทอง
ในกรณีที่คู่สมรสไม่สามารถตกลงกันเองได้ว่าจะจัดแบ่งเงิน และทรัพย์สินอย่างไร
การใช้ศาลในการจัดแบ่งนั้นหมายความว่า
ผู้พิพากษาเป็นผู้ตัดสินในการจัดแบ่งเงินทอง และทรัพย์สินของคู่สมรส
ตามที่ระบุไว้ในกฎหมาย
หากท่านต้องการใช้ศาลในการจัดแบ่งนั้นท่านจะต้องยื่นเรื่องต่อศาลท้องถิ่น

ข้อแตกต่างที่สำคัญระหว่างการใช้การจัดแบ่งโดยการใช้ศาล และการตกลงกันเอง
คือคู่สมรสไม่สามารถเจรจาต่อรองข้อตกลงในเรื่องการจัดแบ่งได้
เมื่อให้ศาลเข้ามาเกี่ยวข้อง เนื่องจากผู้พิพากษาเป็นผู้ตัดสิน คู่สมรสต้องชำระค่าใช้จ่ายนี้
ซึ่งค่าใช้จ่ายนี้จะมีราคาค่อนข้างสูง

การแบ่งทรัพย์สิน และ เงินที่ได้รับจากการรับมรดก

2.0 เมื่อคู่สมรสคนใดคนหนึ่งเสียชีวิต

“sammensatt skifte” (การจัดแบ่งเป็นสอง ชั้นตอน)	ต่อไปนี้จะเป็นการอธิบายถึงการจัดแบ่งเงิน และทรัพย์สิน ระหว่างคู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่ และทายาทผู้รับมรดกของคู่สมรสที่เสียชีวิต การจัดแบ่งนี้เรียกว่า “การจัดแบ่งเป็นสองชั้นตอน” และ การจัดแบ่งนี้เป็นการจัดแบ่งที่ซับซ้อน
สองชั้นตอน	การจัดแบ่งทรัพย์สิน และ เงิน ทำได้สองชั้นตอน ชั้นตอนแรก เป็นการแบ่งทรัพย์สิน และ เงินระหว่างคู่สมรส ชั้นตอนนี้จะทำตามกฎที่เราได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ตามข้อ 1.0 ถึง 1.8 กล่าวคือ การจัดแบ่งนี้เป็นการแบ่งทั้งทรัพย์สิน และ เงินตามชั้นตอนของการแยกทางกัน หรือ การหย่า ทั้งนี้ก็ยังมีกฎข้อกำหนดพิเศษ ในเรื่องของการจัดแบ่ง แต่เราจะไม่กล่าว ณ.ที่นี้
“กองมรดก”	หลังจากที่คู่สมรสฝ่ายหนึ่งเสียชีวิต ก็จะมีการจัดแบ่งระหว่างคู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่ และ สิ่งที่เรียกว่า “กองมรดก” กองมรดก คือ ทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับคู่สมรสที่เสียชีวิต
“การแบ่งมรดก ”	ชั้นตอนที่สองนี้ เป็นชั้นตอนในการแบ่งทรัพย์สินต่างๆที่อยู่ในกองมรดกระหว่างทายาทผู้รับมรดก ซึ่งเรียกว่า การแบ่งทรัพย์สินมรดก คู่สมรสที่มีชีวิตอยู่นั้นก็ถือว่าเป็นหนึ่งในทายาทผู้รับมรดก กฎต่างๆเหล่านี้เราจะกล่าวในข้อ 2.2

2.1 “Uskifte”

(การไม่ทำการจัดแบ่งทรัพย์สินมรดกระหว่างทายาทตามกฎหมาย)

การไม่ทำการจัดแ แบ่งทรัพย์สินมรดกคือ	คู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่มีสิทธิที่จะ “ไม่ทำการจัดทรัพย์สินแบ่งทรัพย์สินมรดกแก่ทายาท” “การที่ยังไม่ทำการจัดแบ่งทรัพย์สินมรดก” หมายถึง ไม่มีการจัดแบ่งทรัพย์สิน และ เงินต่างๆเมื่อคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งเสียชีวิต แต่จะทำการจัดแบ่งภายหลัง
---	---

อะไร

อันนี้เป็นกฎที่สำคัญที่ควรระวังไว้ “การไม่ทำการจัดแบ่งทรัพย์สินมรดก”
นั้นอาจจะมีผลดีต่อคู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่
เนื่องจากเธอสามารถดำเนินชีวิตอยู่อย่างที่เคยเป็น
เธอไม่จำเป็นต้องจัดแบ่งทางการเงิน ย้ายออก หรือ ให้ทรัพย์สินกับผู้ใด

การแจ้งเรื่องไปยัง
ศาล

คู่สมรสที่มีความประสงค์ที่จะไม่จัดแบ่งทรัพย์สินมรดกนั้นต้องแจ้งเรื่องไปยังศาลท้องถิ่น
ภายใน 60 วัน หลังจากที่คุณสมรสอีกฝ่ายหนึ่งเสียชีวิต ถ้าคุณอยู่ที่ออสโล
คุณจะต้องยื่นคำร้องไปยัง “Oslo byfogdembete”
คุณสามารถหาใบแจ้งนี้ทางหน้าอินเทอร์เน็ตของศาล
ศาลจะพิจารณาว่าคุณสมรสท่านนั้นไม่ต้องจัดแบ่งทรัพย์สินมรดกได้หรือไม่
และทางศาลจะส่งใบรับรองในกรณีที่น่าสงสัย

ทรัพย์สินใดบ้างที่คู่สมรสยังไม่ต้องจัดแบ่ง

ทรัพย์สินที่เป็นเจ้า
ของร่วมกัน

โดยปกติแล้วคุณยังไม่ต้องจัดการแบ่งทรัพย์สิน และ เงินทองต่างๆที่เป็นเจ้าของร่วมกัน
(อ่านหัวข้อ 1.3)
คู่สมรสสามารถทำสัญญาระหว่างคู่สมรสเกี่ยวกับการจัดแบ่งทรัพย์สินสมบัติ (หน้า 13)
ที่ระบุว่าคู่สมรสที่มีชีวิตอยู่จะได้รับอนุญาตให้ไม่ต้องแบ่งทรัพย์สินและเงินของคู่สมรส
ที่เสียชีวิต รวมถึงทรัพย์สินและเงินที่เป็นสินส่วนตัว

ทรัพย์สินใดบ้างที่คู่สมรสสามารถตัดสินใจได้ในกรณีที่ยังไม่ทำการแบ่งทรัพย์สินมรดก

กฎหลักคือคู่สมรสที่ไม่ต้องจัดแบ่งมรดกนั้นสามารถทำอะไรก็ได้กับทรัพย์สิน
และเงินเหล่านั้นได้ตามความต้องการ แต่เธอไม่สามารถขายที่ดิน(ตัวอย่างเช่น บ้าน)
หรือ ให้ของขวัญที่มีราคาแพงมากแก่บุคคลอื่น
การที่เราจะประเมินว่าของขวัญชิ้นนั้นมีราคาแพงมากหรือไม่
เราต้องดูว่าคุณสมรสมีเงินและทรัพย์สินทั้งหมดเท่าไร

บุตรที่เกิดจากคู่สมรสที่เสียชีวิตมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นจะต้องให้

นด้วยกับการที่คุณยังไม่ทำการจัดแบ่งมรดก

สัญญาที่ต้องทำขึ้น
กับบุตรที่เกิดจากคู่
สมรสที่เสียชีวิตมี
ความสัมพันธ์กับบุ
คคลอื่น

ในกรณีที่คู่สมรสคน que เสียชีวิตนั้นมีบุตรกับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่กับคู่สมรสที่มีความประส
งค์ที่จะยังไม่ทำการจัดแบ่งทรัพย์สินมรดก

สิทธิในการที่ยัง ไม่ทำการจัดแบ่งทรัพย์สินมรดกนั้นค่อนข้างจำกัด

บุตรที่คู่สมรสมีกับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่กับคู่สมรส เรียกว่า “særkullsbarn”

(บุตรที่มาจากความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่กับคู่สมรสของตน)

คู่สมรสที่มีชีวิตอยู่นั้นสามารถครอบครองทรัพย์สินมรดกเดิม โดยที่ยังไม่ต้องแบ่ง

ถ้าบุตรที่เกิดจากคู่สมรสที่เสียชีวิตมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นเห็นชอบด้วย

นอกจากนี้คุณสามารถทำสัญญากับบุตรของผู้เสียชีวิตก่อนที่คู่สมรสท่านนั้นจะเสียชีวิต

ว่าคู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่นั้นไม่จำเป็นที่จะต้องจัดการกับทรัพย์สินมรดกในขณะที่ตนมีชีวิต

อยู่ ถ้าบุตรของคู่สมรสที่เสียชีวิตนั้นเห็นด้วย

คุณควรจะให้มีการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร ถ้าบุตรคนนั้นเห็นชอบด้วย

บุตรคนนั้น ไม่สามารถที่จะเปลี่ยนคำพูดได้

ถึงแม้ว่าเราจะเรียก บุตรที่มาจากความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่กับคู่สมรสของตน

ว่า “บุตร” นั้นก็ตาม บุตรท่านนั้นจะต้องมีอายุมากกว่า 18 ปี

ที่สามารถเห็นด้วยกับการที่ยังไม่ต้องจัดแบ่งมรดก

บุตรร่วมกัน

ในกรณีที่คู่สมรสมีบุตรร่วมกัน

คู่สมรสที่มีชีวิตอยู่มีความประสงค์ที่จะครอบครองกองมรดกเดิม

ไม่จำเป็นต้องขออนุญาตจากบุตร คู่สมรสสามารถครอบครองกองมรดกเดิมได้

ถึงแม้ว่าบุตรจะไม่เห็นชอบก็ตาม

สิ่งที่คุณต้องรู้เกี่ยวกับการไม่จัดแบ่งทรัพย์สินมรดกเดิม

มันอาจจะเป็นผลดีสำหรับคู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่ที่ไม่ต้องทำการแบ่งทรัพย์สินมรดกหลังจา
กที่คู่สมรสของตนเสียชีวิต

สิ่งสำคัญที่เราควรจะทราบเกี่ยวกับข้อจำกัดของการที่คู่สมรสท่านนั้นไม่จัดการแบ่งทรั
ษย์มรดก และสามารถมีผลกระทบต่อฐานะทาง เศรษฐกิจของคู่สมรสท่านนั้น

ต่อไปนี้จะเป็นการกล่าวถึงสิ่งที่เราควรพิจารณา ก่อนที่เราจะเลือกการแบ่งทรัพย์สินมรด

กในลักษณะนี้

**คู่สมรสอยู่ร่วมกับ
คู่รักใหม่ หรือ
สมรสใหม่**

ในกรณีคู่สมรสที่มีชีวิตอยู่มีอายุน้อย
ก็อาจจะเป็นไปได้ที่เธอมีความประสงค์ที่จะสมรสใหม่ หรือย้ายไปอยู่กับคนรักใหม่
สิ่งที่สำคัญที่ควรระวังคือ ถ้าเธอสมรสใหม่ หรือย้ายไปอยู่กับคนรักใหม่
มูลค่าของทรัพย์สิน และ เงินทองต่างๆที่เป็นมรดกจะต้องมีการจัดแบ่ง

**คู่สมรสต้องการหา
รายได้**

ในกรณีคู่สมรสที่มีชีวิตอยู่มีอายุน้อย เธอมีความต้องการที่จะหารายได้
และทำให้ทรัพย์สินมรดกที่ยังไม่แบ่งเหล่านั้นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
ในกรณีที่เธอไม่ทำการจัดแบ่งทรัพย์สินมรดกเดิม
เธอต้องทำการแบ่งทรัพย์สินมรดกกับทายาทของคู่สมรสเสียชีวิต

**คู่สมรสต้องรับผิดชอบ
หนี้สิน**

ในกรณีคู่สมรสที่เสียชีวิตมีหนี้สิน / เงินกู้
คู่สมรสที่มีชีวิตอยู่จะต้องทำการชำระหนี้สินเหล่านั้น
ถึงแม้จะยังไม่จัดแบ่งทรัพย์สินมรดกก็ตาม หากคู่สมรสที่เสียชีวิตมีหนี้สินมากกว่าเงิน
คู่สมรสที่มีชีวิตอยู่ไม่ควรที่จะทำการจัดการมรดกแบบนี้
เนื่องจากคู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่นั้นมีสิทธิที่จะเก็บรักษาทรัพย์สินร่วมกันในส่วนที่เป็นของ
ตนเอง (ดูหัวข้อ 1.3 และข้อ 1.4)
เธอจำเป็นต้องจัดการแบ่งกองมรดกเมื่อคู่สมรสเสียชีวิต

**ทรัพย์สินมีมูลค่า
น้อย**

ในกรณีที่คู่สมรสที่มีชีวิตอยู่นั้นเกษียณและคู่สมรสที่เสียชีวิตไม่ได้มีหนี้มาก
การไม่จัดแบ่งทรัพย์สินมรดก อาจจะเป็นข้อดีสำหรับคู่สมรสท่านนั้น

ในกรณีที่คู่สมรสที่เสียชีวิตไม่มีเงินมาก และ
ทรัพย์สินมรดกส่วนใหญ่จะตกเป็นของคู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่นั้น (ดูหัวข้อ 2.2)
อาจจะเป็นข้อดีสำหรับคู่สมรสท่านนั้นที่ทำการแบ่งทรัพย์สินมรดกในทันที

ประกันชีวิต

ในกรณีที่คู่สมรสที่เสียชีวิตได้ทำประกันชีวิตไว้
การไม่ทำการจัดแบ่งทรัพย์สินมรดกอาจจะส่งผลเสียต่อคู่สมรสท่านนั้นได้
กรมธรรม์ประกันชีวิตเป็นความมั่นคงทางการเงินสำหรับคู่สมรสของคุณที่มีชีวิตอยู่แล
ะจะไม่มีการแบ่งกับทายาทอื่น ๆ
ในกรณีที่คู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่ยังไม่จัดการแบ่งมรดก
กรมธรรม์ประกันชีวิตก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินมรดกที่ยังไม่จัดแบ่ง

ซึ่งจะต้องแบ่งกับทายาทของผู้เสียชีวิต

การเสียชีวิตในการแบ่งทรัพย์สินแบบไม่เท่ากัน

หากคุณเลือกที่ยังไม่จัดแบ่งทรัพย์สินมรดกนั้น

คุณเสียชีวิตในการแบ่งมรดกแบบไม่เท่ากัน (อ่านหน้า 10-13)

สิ่งที่สำคัญที่ควรระวังคือในกรณีที่คู่สมรสที่มีชีวิตอยู่มีทรัพย์สินส่วนตนที่มีมูลค่ามากที่สามารถทำการจัดแบ่งแบบไม่เท่ากันนี้

มันก็จะเป็นการดีที่คู่สมรสท่านนั้นทำการแบ่งทรัพย์สินเหล่านั้นในทันที

ในกรณีที่คู่สมรสที่เสียชีวิตมีทรัพย์สินที่มีมูลค่ามากที่สามารถทำการแบ่งทรัพย์สินแบบไม่เท่ากันนี้ มันก็จะเป็นการดีที่คู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่ยังไม่ต้องทำการจัดการแบ่งมรดก

คู่สมรสได้รับมรดกหรือของขวัญ

ในกรณีที่คู่สมรสที่มีชีวิตอยู่เลือกที่ยังไม่จัดแบ่งทรัพย์สินมรดก ได้รับมรดกหรือของขวัญ เธอสามารถร้องขอให้มีการแบ่งทรัพย์สินและเงินในส่วนนี้

เธอสามารถจัดการให้มีการแบ่งแบบไม่เท่ากันกับทรัพย์สินมรดกและของขวัญเหล่านั้นของเธอ โดยที่เธอไม่จำเป็นต้องแบ่งกับทายาทของผู้เสียชีวิต

การจัดแบ่งแบบนี้จะต้องทำภายใน 3 เดือนหลังจากที่เธอได้รับของขวัญหรือมรดก

ทรัพย์สินทุกอย่างจะตั้งอาหารสอง

เมื่อคู่สมรสที่ครอบครองมรดกอยู่ได้เสียชีวิต

เงินและทรัพย์สินต่างๆจะต้องนำมาหารสอง ส่วนหนึ่งจะถูกแบ่งให้กับทายาทของสามี และอีกส่วนหนึ่งจะถูกแบ่งให้กับทายาทของภรรยา

2.2 เราจะแบ่งทรัพย์สินมรดกระหว่างคู่สมรสและทายาทอย่างไร

กฎข้อกำหนดของมูลค่าทรัพย์สิน

ถ้าคู่สมรสที่มีชีวิตอยู่มีความประสงค์ที่จะแบ่งทรัพย์สินมรดก

ทรัพย์สินมรดกนั้นจะต้องแบ่งระหว่างคู่สมรสและทายาทตามกฎหมายคนอื่นๆ

คู่สมรสจะได้รับส่วนแบ่งจากมรดกเท่าไรนั้นขึ้นอยู่กับว่าทายาทตามกฎหมายคนอื่นๆนั้นเป็นใครบ้าง กฎที่ใช้ในการแบ่งทรัพย์สินมรดกนี้คือกฎข้อกำหนดของมูลค่าทรัพย์สิน

เราจะเห็นได้ว่ากฎเหล่านี้ไม่ได้กล่าวถึงใครจะได้รับทรัพย์สินอะไร

เราจะแบ่งทรัพย์สินอย่างไรนั้นท่านสามารถอ่านได้ในหัวข้อ 2.3

ทรัพย์สินมรดกที่ไม่มี

เราจะต้องทำการแบ่ง“ทรัพย์สินมรดกสุทธิ” กล่าวคือ

มูลค่าของทรัพย์สินที่เหลือหลังจากที่เราหักหนี้สิน และ

นี่จะต้องทำการแบ่ง หักค่าใช้จ่ายที่ได้รับใบเสร็จเรียกเก็บเงินแล้ว

ส่วนแบ่งของกลุ่มสมรส

“minstearven”
(มรดกขั้นต่ำ)

กฎหมายได้กำหนดว่าคู่สมรสจะได้รับอย่างน้อย 4 หรือ 6 กูณด้วย “G= Grunnbeløpet” (จำนวนเงินขั้นพื้นฐาน) จำนวนเงินขั้นพื้นฐานนี้จะถูกกำหนดโดยรัฐสภาในแต่ละปี ณ วันที่ 1 พฤษภาคม 2016 $G = 92\,576$ kr. ในกรณีที่จะเป็น 4 หรือ 6 G ขึ้นอยู่กับว่าใครเป็นทายาท หากทายาทไม่ได้มาจากทายาทตามกฎหมาย คู่สมรสก็จะได้รับมรดกมากขึ้น

กฎนี้เรียกว่า “มรดกขั้นต่ำ” ถ้าผู้เสียชีวิตมีเงินและทรัพย์สินน้อย ก็อาจจะเป็นไปได้ว่าเงินและทรัพย์สินเหล่านั้นจะตกเป็นของกลุ่มสมรส กฎ “มรดกขั้นต่ำ” นี้ไม่สามารถเปลี่ยนในพินัยกรรมได้

บุตร

ในกรณีที่ผู้เสียชีวิตมีบุตร คู่สมรสจะได้ $\frac{1}{4}$ ของทรัพย์มรดก
ในกรณีที่ $\frac{1}{4}$ นั้นน้อยกว่า 4 G คู่สมรสจะได้ทรัพย์มรดกเป็น 4 G

บิดามารดา/
พี่น้องร่วมบิดามารดา
เดียวกัน

ในกรณีที่ผู้เสียชีวิตไม่มีบุตร และมีบิดามารดา หรือ พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน เป็นทายาทที่ใกล้ชิดที่สุด คู่สมรสจะได้ $\frac{1}{2}$ ของทรัพย์มรดก ในกรณีที่ $\frac{1}{2}$ นั้นน้อยกว่า 6 G คู่สมรสจะได้ทรัพย์มรดกเป็น 6 G

ปู่ย่า ตายาย

ในกรณีที่ผู้เสียชีวิตมีแค่ ปู่ย่า ตายาย หรือ ญาติที่เป็นลำดับที่ไกลออกไป คู่สมรสจะได้รับมรดกทั้งหมด

ส่วนแบ่งของบุตร

“pliktdelsarv”
(มรดกที่ไม่สามารถ
เปลี่ยนแปลงในพินัย
กรรม)

ในกรณีที่คู่สมรสเสียชีวิตมีบุตร บุตรจะได้รับส่วนแบ่ง $\frac{2}{3}$ ของมูลค่าทรัพย์มรดก การแบ่งแบบนี้เรียกว่า pliktdelelse บุคคลที่มีเงินเป็นจำนวนมากสามารถเขียนพินัยกรรมที่จำกัดการรับมรดกของบุตรได้ โดยระบุให้บุตรได้รับทรัพย์มรดกสูงสุด คนละ 1 000 000 kr.

**มรดกชั้นต่ำจะต้อง
มาก่อน**

เราไม่สามารถเพิกถอนสิทธิของบุตรจาก pliktdeksarv ในพินัยกรรม
แต่มันก็ยังสามารถเกิดขึ้นได้ที่ว่าบุตรไม่ได้รับทรัพย์สินมรดก
หากคู่สมรสอีกฝ่ายยังมีชีวิตอยู่ เนื่องจากคู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่
มีสิทธิที่จะได้รับมรดกชั้นต่ำ
ซึ่งการได้รับมรดกชั้นต่ำนี้จะต้องมาก่อนการรับมรดกที่เรียกว่า pliktdeksarv ของบุตร

การแบ่งมรดกตามพินัยกรรม

เราสามารถกล่าวได้ว่ามรดกชั้นต่ำของคู่สมรส และ การแบ่งมรดกแบบ pliktdeksarv
ของบุตรนั้นได้จำกัดความเป็นไปได้ในการแบ่งทรัพย์สินมรดกตามพินัยกรรม
หลังจากที่คู่สมรสได้รับมรดกชั้นต่ำ (ซึ่งคือ 4 หรือ 6 G) และบุตรได้รับมรดกตาม
pliktdeksarv คู่สมรสสามารถตัดสินใจได้ว่าใครจะได้รับมรดกในส่วนที่เหลือ
ซึ่งในส่วนนี้จะต้องทำในพินัยกรรม

ตัวอย่าง

คำถาม

คาร์มีเงิน 1 000 000 เธอมีบุตรที่มีอายุ 45 ปีหนึ่งคน ซึ่งเธอไม่เคยมีการติดต่อเลย
คาร์มีความต้องการที่จะเขียนในพินัยกรรมยกเงินเหล่านั้นให้กับสภากาชาด
คาร์สามารถทำแบบนี้ได้หรือไม่

คำตอบ

ไม่ได้ เนื่องจากบุตรของเธอมีสิทธิที่จะได้รับทรัพย์สินมรดก 2/3 ของ จำนวนเงิน
1 000 000 คาร์จึงสามารถเขียนในพินัยกรรมเพื่อยกเงินให้กับสภากาชาด ได้เพียง 1/3
ของจำนวนเงิน 1000 000 เท่านั้น

ในกรณีที่เขียนพินัยกรรมโดยไม่ยกทรัพย์สินมรดกชั้นต่ำให้กับคู่สมรส หรือ
บุตรจะไม่ได้รับ 2/3 ของทรัพย์สินมรดก จะถือว่าพินัยกรรมนั้นเป็น โฆษะ

**กฎข้อบังคับในการ
เขียนพินัยกรรม**

กฎข้อบังคับที่เราจะต้องปฏิบัติตามเมื่อเราจะเขียนพินัยกรรม อาทิ
พินัยกรรมนั้นจะต้องเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร และบุคคลที่เขียนยกทรัพย์สิน และ
เงินทองในพินัยกรรมนั้นจะต้องลงลายมือชื่อของตน
นอกจากนี้จะต้องมีพยานสองคนซึ่งทราบว่าเป็นพินัยกรรมลงลายมือชื่อ

และจะต้องเห็นเป็นพยานว่าบุคคลที่เขียนพินัยกรรมยกทรัพย์สิน และ
เงินทองนั้นลงลายมือชื่อ บุคคลที่เป็นพยานนั้นจะต้องไม่ได้รับผลประโยชน์ในที่นี่

สิ่งที่สำคัญคือ คุณต้องทำความเข้าใจกับกฎข้อบังคับต่างๆเหล่านี้
ถ้าคุณไม่ทำตามกฎข้อบังคับเหล่านี้ ถือว่าพินัยกรรมเป็นโมฆะ คุณสามารถติดต่อ
JURK หากคุณมีข้อสงสัยว่าพินัยกรรมจะต้องทำอย่างไร

2.3 การแบ่ง “ทรัพย์สิน”

เป็นเรื่องปกติที่มรดกเป็นทั้งเงินและทรัพย์สิน
กฎข้อบังคับที่กำหนดไว้ว่าเราต้องแบ่งเงินอย่างไรนั้น เราได้นำมากล่าวถึงในข้อ 2.2
หากมีการนำทรัพย์สินทุกอย่างมาขาย
เราก็จะต้องปฏิบัติตามกฎข้อบังคับต่างๆที่ได้นำมากล่าวแล้วข้างต้น

ทายาทสามารถเรียกร้องให้มีการขายทรัพย์สิน

ในกรณีที่ไม่ได้ขายทรัพย์สินทุกอย่าง
ทายาทตามกฎหมายทุกคนจะต้องทำการตัดสินใจร่วมกันว่าใครจะได้อะไร
หากตกลงกันไม่ได้
ทายาทตามกฎหมายคนใดคนหนึ่งสามารถเรียกร้องให้ทรัพย์สินนั้นขายออก
ถึงแม้ว่าทายาทตามกฎหมายคนอื่นไม่เห็นด้วยก็ตาม

คู่สมรสมีสิทธิเป็นเจ้าของบ้านที่เคยอยู่ร่วมกันมาก่อน

คู่สมรสที่มีชีวิตอยู่มีสิทธิที่จะเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยที่เคยอยู่ร่วมกันมาก่อน
รวมถึงเฟอร์นิเจอร์ต่างๆ ในกรณีที่ ที่อยู่อาศัย และ
เฟอร์นิเจอร์ต่างๆนั้นมีมูลค่ามากกว่ามูลค่าที่เธอจะได้รับมรดกหลังจากที่สามีเสียชีวิตไป
แล้ว เธอจะต้องชำระเงินให้กับทายาทตามกฎหมายเหล่านั้น สิ่งที่กำลังมาข้างต้นนี้มีผลบังคับใช้หากไม่เกิดความไม่ยุติธรรมมากกับบรรดาทายาทตามกฎหมาย

ทายาทตามกฎหมายคนหนึ่งสามารถเรียกร้องสิทธิในทรัพย์สินสิ่งนั้นได้
หากมีเหตุผลที่ดีพอ และทายาทตามกฎหมายคนอื่นไม่มีเหตุผลที่ดีพอที่จะปฏิเสธได้

2.4 จัดการแบ่งกันเอง หรือใช้ศาล

การจัดการแบ่งมรดก

คนส่วนใหญ่แล้วเลือกที่จะทำการแบ่งมรดกกันเอง การแบ่งมรดกเอง

ดกกันเอง

ก็หมายถึงทายาทตามกฎหมายทุกคนแบ่งทรัพย์สิน และ เงินของผู้เสียชีวิตเอง เราไม่จำเป็นต้องใช้ทนายเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่โดยส่วนใหญ่แล้วทายาทตามกฎหมายจะใช้ทนายเข้ามาช่วย คุณสามารถติดต่อ JURK ได้หากคุณมีข้อสงสัย และต้องการช่วยเหลือในการแบ่งทรัพย์สิน และ เงินเหล่านั้น

ถ้าทายาทตามกฎหมายทุกคนมีความประสงค์ที่จะแบ่งทรัพย์สินกันเอง ทายาทเหล่านั้นจะต้องยื่นคำร้องไปยังศาลในพื้นที่ที่ผู้เสียชีวิตเคยอาศัยอยู่ ภายใน 60 วัน คุณสามารถหาใบคำร้องนี้ได้ทางหน้าเว็บไซต์ของศาล

เพื่อให้สามารถทำการแบ่งทรัพย์สินมรดกในลักษณะนี้ได้นั้น อย่างน้อยจะต้องมีทายาทหนึ่งคนที่ทำหน้าที่รับผิดชอบหนี้ / เงินที่กู้ยืมของผู้ที่เสียชีวิต

“preklusivt proklama”

(การประกาศไปยังบุคคลที่มีสิทธิในเงินของผู้เสียชีวิต)

จะต้องทำการประกาศที่เรียกว่า “preklusivt proklama” เพื่อบุคคลที่มีสิทธิในเงินของผู้เสียชีวิตสามารถมาแจ้งให้ทราบ การประกาศนี้จะต้องประกาศใน Norsk Lysningsblad และหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นอย่างน้อยหนึ่งฉบับ ซึ่งเราจะต้องทำการประกาศ 2 ครั้ง เจ้าหนี้จะต้องแจ้งเรื่องภายใน 6 สัปดาห์

การจัดแบ่งโดยใช้ศาล

พินัยกรรมจะต้องมีการระบุไว้ว่าให้ผู้พิพากษาเป็นผู้จัดแบ่งมรดก ในบางกรณีหนึ่งในทายาทหรือเจ้าหนี้ (คนที่ผู้ตายติดเงิน) เป็นผู้เรียกร้องขอก็ได้ การแบ่งมรดกโดยใช้ศาลนั้น ก็หมายถึง ศาลเป็นผู้ตัดสินในการแบ่งทรัพย์สิน และเงิน ข้อดีในการจัดการมรดกในลักษณะนี้ คือ ทายาทตามกฎหมายไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบในหนี้สินของผู้ที่เสียชีวิต

การจัดแบ่งมรดกในลักษณะนี้ จะมีค่าใช้จ่าย ส่วนใหญ่แล้วศาลจะมีการเสนอให้มีการประชุมกันก่อนที่จะมีการแบ่งทรัพย์สิน และ เงิน ในกรณีที่ทายาทตามกฎหมายตกลงกันได้ว่าจะจัดแบ่งทรัพย์สิน และ เงินกันอย่างไร พวกเขาสามารถตัดสินใจให้ทำการจัดแบ่งมรดกกันเองได้ ซึ่งพวกเขาจะชำระค่าใช้จ่ายเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

การจัดแบ่งโดยใช้ศาลนั้นจะใช้เวลานานกว่าการจัดแบ่งมรดกกันเอง ซึ่งอาจจะใช้เวลานานกว่า 1 ปี

คุณสามารถขอความช่วยเหลือได้จากที่ไหน

ศาล คุณสามารถหาข้อมูลเกี่ยวกับการสมรสและมรดกทางอินเทอร์เน็ตของศาลในประเทศนอร์เวย์:

<https://www.domstol.no/no/Ekteskap-og-arv/>

ในเว็บไซต์นี้ คุณสามารถค้นหาใบคำร้องที่เราได้พูดถึงในแผ่นพับนี้ ในกรณีที่คุณไม่ทราบว่าศาลแห่งไหนเป็นศาลประจำท้องถิ่นของคุณ คุณสามารถค้นหาได้จาก “ค้นหาศาลของท่าน”

JURK

JURK (หน่วยงานให้คำแนะนำทางกฎหมายสำหรับผู้หญิง)

ให้คำปรึกษาด้านกฎหมายให้กับผู้หญิง

หน่วยงานนี้สามารถให้ความช่วยเหลือในด้านคำถามต่างๆทางด้านกฎหมาย

โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย หากเราไม่สามารถตอบคำถามของคุณได้

ทางเราจะหาผู้เชี่ยวชาญที่สามารถตอบคำถามของท่าน

คุณสามารถหาข้อมูลเกี่ยวกับเราได้ทางเว็บไซต์

www.jurk.no

คุณสามารถโทรติดต่อ 22 84 29 50

**หน่วยงานให้คำปรึกษา
ทางด้านกฎหมาย
อื่น**

Jusshjelpa i Nord-Norge

<http://jusshjelpa.no/>

เบอร์โทรศัพท์: 77 64 45 59

Jushjelpa i Midt-Norge

<http://jushjelpa.no/>

เบอร์โทรศัพท์: 73 51 52 50

Jussformidlingen i Bergen

<https://www.jussformidlingen.no/>

เบอร์โทรศัพท์: 55 58 96 00

ทนายความ

หากคุณมีความประสงค์ที่ใช้ทนายความ คุณสามารถติดต่อกับทนายคนนั้นได้โดยตรง
หากคุณไม่ทราบว่า คุณจะติดต่อกับทนายคนไหน
คุณสามารถค้นหาทนายได้ทางเว็บไซต์

www.advokatenhjelperdeg.no/finn-advokat